

Надруковано: Гуманітарний вісник – Додаток 1 до Вип.27. – Том I (34) : Тематичний випуск “Вища освіта України у контексті інтеграції до Європейського освітнього простору”. – К. : Гнозис, 2012. – 564 с. – С. 348-359.

УДК001.891:005.585

РЕГЕЙЛО Ірина Юріївна

ОЦІНЮВАННЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ УЧЕНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ: ЗАРУБІЖНИЙ ТА ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД

Анотація

У статті висвітлено зарубіжний і вітчизняний досвід наукометричного оцінювання наукової діяльності вчених в університеті з використанням індексу цитування, імпакт-фактора, баз даних наукових видань та пошукових систем.

Ключові слова: індекс цитування, індекс Хірша, імпакт-фактор, бази даних, пошукові системи.

Аннотация

Регейло И.Ю. Оценивание научных исследований ученых университетов: зарубежный и отечественный опыт.

В статье рассмотрены зарубежный и отечественный опыт наукометрической оценки научной деятельности ученых в университете с использованием индекса цитирования, импакт-фактора, баз данных научных изданий и поисковых систем.

Ключевые слова: индекс цитирования, индекс Хирша, импакт-фактор, базы данных, поисковые системы.

Summary

Iryna Reheilo. Evaluating the University Scientists' Research Activity: Foreign and Domestic Experience.

The foreign and domestic experience of university scientists' research output bibliometric analysis using the citation index, impact factor, scientific publications databases and search systems is enlightened in the article.

Key words: citation index, h-index, impact factor, databases, search systems.

Постановка проблеми. В умовах стрімкої європейської інтеграції та світової глобалізації міжнародні співтовариства формують освітню політику, визначаючи пріоритети та стратегічні орієнтири у процесі підготовки висококваліфікованого фахівця у вищому навчальному закладі.

Одним із таких орієнтирів є міжнародні рейтинги університетів, з-поміж яких нараховується десять глобальних рейтингів і понад 50 національних. Зокрема, у серпні цього року опубліковано “Шанхайський” рейтинг університетів (AcademicRankingofWorldUniversities 2012)[14] та у вересні - “Таймс” (TimesHigherEducation)[26]. До першої десятки обох рейтингів входять університети США, Великої Британії та Японії. Постає питання щодо з’ясування причин відсутності у глобальних рейтингах українських університетів, які мають багатовікові традиції і можуть пишатися своїми досягненнями, та визначення показників, які не повною мірою відображають діяльність вищих навчальних закладів III і IV рівнів акредитації в Україні.

Передусім слід зазначити, що до інтегрованого показника діяльності вузу входять критерії щодо якості навчання, експертного оцінювання представниками ринку праці діяльності навчального закладу і його академічної репутації, рівня науково-педагогічного потенціалу, проведення наукових досліджень, міжнародного визнання, присутності в глобальному інформаційному просторі тощо.

Однак наукові дослідження вчених університету стають надбанням світового наукового товариства та міжнародного визнання за умов розміщення їх результатів у базах даних Інтернету, а також оцінювання наукових досягнень учених та діяльності університету в цілому. До показників оцінювання наукових досягнень належать індекси цитування наукових праць та імпакт-фактори журналів, які набули широкої популярності в наукових колах Західної Європи та США. Зважаючи на те, що у вітчизняних університетах зазначені показники почали відстежувати впродовж останнього десятиліття, важливо більш детально висвітлити зарубіжний досвід наукометричного оцінювання наукової діяльності вчених.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Наприкінці XX - початку XXI століття у вітчизняному науковому середовищі відбувалася активна

дискусія щодо використання показників індексу цитування наукових праць та імпакт-факторів журналів для оцінювання діяльності вчених. Нині на сторінках наукових видань відсутні публікації про доцільність чи недоцільність запровадження бібліометричних показників, оскільки необхідність їх використання є беззаперечним. У цілому в зарубіжній літературі проблемам використання наукометричних баз даних в теорії і на практиці присвячена значна кількість праць. У полі зору дослідників-питання методології, застосування методу цитатного аналізу до наукових публікацій у різних галузях науки та країнах, значущості наукових журналів (імпакт-факторів), вивчення оцінки наукової цінності публікацій (Ю.Гарфілд, Т.Браун, А.Девід, П.Лоуренс, П.Сеглен та ін.). Досліджуючи дані цитування та імпакт-факторів російських журналів, В. Маркусовата О. Родіонов розглядають діяльність учених Російської академії наук.

На сторінках видань вітчизняних фахівців обговорюються питання про стан наукометричного оцінювання розвитку науки в Україні (В.Хоревін, В.Янкевич), динаміку публікацій учених України на підставі баз даних “ScienceCitationIndex”, “JournalCitationReports” (Т.Добко, Н.Дацькова, Н.Моїсеєнко), використання бібліометричних показників в оцінюванні наукових досягнень учених (Л.Лобанова, А.Шостак). На важливу роль показників індексу цитування наукових праць та імпакт-факторів журналів для оцінювання діяльності університету в Україні наголошують В.Луговий, О.Слюсаренко, Ж.Таланова.

Мета статті полягає у висвітленні зарубіжного та вітчизняного досвіду в наукометричному оцінюванні наукової діяльності вчених в університеті.

Виклад основного матеріалу. Нині відомо, що продуктивність діяльності вчених та ефективність наукової роботи в університеті оцінюється на основі бібліометричного аналізу – індексу цитування вченого та імпакт-фактора наукового журналу.

Основним показником, який у багатьох країнах найбільш широко використовується в науковому середовищі для оцінювання роботи вчених та наукових колективів, є індекс цитувань. Індекс цитувань (SCI) показує скільки разів статті, написані автором, були процитовані в працях інших авторів за певний період. Зокрема, цей показник наукової діяльності був вирішальним для визначення лауреатів конкурсів International Soros Science Education Program в номінаціях “Соросівський професор” і “Соросівський доцент” [6].

Поряд з цим, ще одним інформативним параметром цитування є індекс Хірша (h-index), названий на честь його винахідника - американського фізика Хорхе Хірша з університету Сан Дієго, штат Каліфорнія [20]. Він був розроблений як альтернативний для одержання більш точної інформації про оцінку продуктивності вченого передусім у порівнянні в одній галузі науки і запроваджений з 2005 р. Індекс Хірша - це кількісна характеристика дослідника на підставі кількості його публікацій і кількості цитування цих публікацій. Тобто вчений має індекс h , якщо h з його N статей цитується як мінімум h разів кожна, водночас ті статті, що залишилися ($N-h$), цитуються не більше, ніж h разів кожна. Наприклад, h-index, який дорівнює 10, означає, що вченим було опубліковано не менше 10 робіт, кожна з яких процитована 10 і більше разів, при цьому кількість робіт, що процитована меншу кількість разів, може бути будь-якою. На думку Х. Хірша, у відомих учених у галузі фізики h-index повинен бути більше 10, що забезпечить місце роботи в університетах США, якщо h-index становить 45 – це є підставою для обрання до Національної академії наук США. Принагідно зазначимо, що h-index нобелівських лауреатів становить близько 60 і більше [Там само].

Однак особливістю індекса Хірша є те, що він передбачається однаково низьким як для автора однієї популярної статті, так і для автора багатьох робіт, які процитовані не більше, ніж один раз. Для прикладу, h-index А. Ейнштейна становив би 4-5, незважаючи на незрівняний його вклад

у науку. Натомість зазначений показник буде високим лише для тих, у кого достатньо публікацій і всі вони мають великий запит та часто цитуються іншими дослідниками.

У цілому в зарубіжних країнах індекс цитування характеризує ступінь актуальності та важливості досліджень учених та наукових колективів університету, а також високий індекс цитування певною мірою є офіційним визнанням конкретного вченого в науковому середовищі і підтвердженням його авторитету.

Для прикладу, в Російській Федерації індекс цитування з кожним роком все активніше використовується в галузі освіти та науки[3]. Зокрема, державними установами для оцінювання діяльності російських учених і науково-освітніх організацій загалом; під час проведення експертизи заявок на фінансування в межах федеральних цільових програм та інших конкурсів; керівниками наукових установ і вищих навчальних закладів у процесі атестації наукових і науково-педагогічних працівників та оцінювання результативності їх наукової діяльності; видавництвами наукової літератури і науково-періодичних видань для прогнозування затребуваності робіт конкретного автора у відповідній цільовій аудиторії.

З'ясування індексу цитування та узагальнені статистичні відомості в цілому обумовили визначення цитування наукових журналів та їх важливість. Імпакт-фактор або коефіцієнт впливу (JCR) – це кількість процитованих статей з кожного журналу упродовж двох останніх років. Імпакт-фактор запропонував ввести Ю. Гарфілд в кінці 1950-х років і з того часу це є еталон репутації журналу. Вважається, що чим вище значення імпакт-фактора, тим вищі наукова цінність та авторитетність журналу [18]. Нині найвищий імпакт-фактор мають відомі американські журнали “Nature” (більше 30) і “Science” (близько 30).

У зарубіжних країнах імпакт-фактор не тільки визначає престижність журналу для науковців, але і відіграє важливу роль у процесі академічної атестації та оцінювання претендентів на науково-викладацькі посади в

університеті[13]. Наявність високого показника імпаکت-фактору журналів, якості статей та індексів цитувань є підставою для фінансової підтримки діяльності журналів і проведення досліджень учених.

Однак визначення імпаکت-фактора наукового журналу має свої особливості. Зокрема, усувається відмінність між великими і малими журналами, а також журналами з різною частотою виходу [там само]. Крім того, значення імпаکت-фактора залежить від продуктивності в галузі наук і рівня цитованості за науковими напрямками. Так, найбільш високий імпакт-фактор мають журнали з оглядовими публікаціями, також підвищують цей показник методичні статті. Разом з тим, у базах даних при обробці мільйонних посилань не розрізняються публікації за жанром: оригінальні чи оглядові статті, листи, рекомендації, статті із використанням самоцитування тощо.

Обробляє та узагальнює дані про наукові публікації в провідних міжнародних і національних періодичних наукових журналах найпопулярніший інформаційний центр – Інститут наукової інформації в США (Institute for Scientific Information, Philadelphia, USA (ISI), який нині входить в корпорацію Thomson Scientific. ISI заснований Ю. Гарфілдом у 1961 році в Філадельфії (США) з метою забезпечення інституційного та організаційного оформлення індексів цитування та імпакт-фактора[17]. Результати проведених досліджень публікуються в Thomson Reuters Journal.

Найбільшими міжнародними базами цитування є “Web of Science” Thomson Scientific (США) і “Scopus” Elsevier (Нідерланди).

Web of Sciences (WOS) - це реферативно-бібліографічна база даних ISI, в якій представлено 12000 періодичних наукових видань з понад 70 країн, 150000 праць конференцій та інформацію про наукові публікації: назва тексту, вихідні дані роботи, прізвище та ім'я автора, назва організації, де він працює, тип тексту (стаття, доповідь, рецензія тощо), ключові слова, список цитованої літератури, мова, якою опубліковано текст[28]. Детальна

систематизація дає можливість знаходити публікації, з одного боку, що цитуються в кожній окремо взятій статті, з іншого – публікації, що цитують цю статтю. База даних WOS дозволяє інтегрувати цитатні та публікаційні показники по всій вертикалі – від наукового співробітника, викладача, структурного підрозділу, наукових установ і університетів до міністерств і відомств, починаючи з 1980 року. Статистичні відомості, одержані за результатами обробки даних, дають підстави для проведення неупередженої оцінки їх діяльності, оскільки критерієм відбору для включення в базу є висока ступінь цитування наукового видання. Для прикладу, в галузі природничих наук вони обробляють понад 95% всієї найважливішої літератури.

Крім того, у WOS є бази даних, які сформовані за галузями наук, регулярно оновлюються і використовуються в різних наукометричних дослідженнях: SCI, SSCI, A&HCI. У цілому це – 25%-27% технічні і прикладні науки, 30% - соціогуманітарні, 43%-45% - природничі науки, зокрема, 15%-18% становлять науки про землю, біологія і медицина.

SCI (Science Citation Index) – база даних індексів цитування з природничих і точних наук, заснована з 1963 року, в якій містяться публікації здебільшого фундаментального характеру з фізики, хімії, математики, сільськогосподарства, харчової промисловості, охорони навколишнього середовища, медицини, техніки і технологій, будівництва, наук про життя і Землю тощо. До цієї бази даних входять більше 6650 журналів з понад 150 дисциплін, глибина пошуку з 1945 р. [27].

SSCI (Social Science Citation Index) – база даних індексів цитування публікацій у галузі соціальних наук, що охоплюють дослідження з археології, антропології, економічних наук, бізнесу і фінансів, комунікації, кримінології, охорони здоров'я та соціальної гігієни, демографії, дослідження в галузі освіти, політики, географії, законодавства, міжнародних відносин, управління і маркетингу, психології, соціології

тощо.SSCI існує з 1973 року, налічує понад 1700 журналів і вибірково релевантні публікації з 5700 видань, глибина пошуку яких з 1956 р.[30].

A&HCI (ArtsandHumanitiesCitationIndex) – база даних індексів цитування в галузях мистецтва та гуманітарних наук, що створена в 1978 р.,зрахуванням даних понад 1400 журналів і 7000 видань – вибірково, глибина пошуку з 1975 р.До A&HCI включено публікації в галузі архітектури, хореографії, кінематографу, телебачення та радіо, історії мови та лінгвістики, літератури, музики, філософії, театру, теології і релігії тощо[29].

Згідно з оголошеною стратегією корпорації Elsevier найбільш повним, доступним та вичерпним електронним ресурсом має стати база данихScopus. Нині Scopus- це бібліографічна і реферативна база даних, в якій здійснюється відстеження цитованостей статей, опублікованих у наукових виданнях[22].Scopus включає 42,5млн наукових публікацій з різних регіонів світу: Європи, Східного Сходу та Африки (52%), Північної Америки (36%), Азійсько-Тихоокеанського регіону (9%), Південної Америки (3%). Індукує більше 18000 назв, 17000 рецензованих журналів, 350 книжкової продукції із серії періодичних видань, 3,7 млн докладів і матеріалів конференцій.

Критеріями відбору видань для включення до бази даних Scopus є наявність ISSN - Міжнародного стандартного серійного номера (InternationalStandardSerialNumber), списків пристатейної бібліографії, англійських рефератів до кожної статті, власного веб-сайту; систематичного і регулярного виходу нових випусків (не менш, ніж 1 раз на рік); проведення наукового рецензування, а також висока загальна якість видання, зокрема, авторитетність, популярність та доступність[22].

Зростання запитів на міжнародному ринку праці та в науковому середовищі щодоінформації про визначення індексів цитування, а також стрімкі темпи розвитку електронних засобів комунікації сприяли створенню прибуткової галузі наукової індустрії та запровадження

рекламної діяльності [5; 13]. Останнє десятиліття особливої популярності набули транснаціональні компанії, які розробили пошукові системи електронних журналів: “Springer”, що включає більше 2400 рецензованих журналів [24], “Taylor&Francis”, яка видає більше 1000 журналів та 1800 нових книг щороку [25]. Однією з провідних і визнаних у світі є компанія “Elsevier”, яка випускає 2720 наукових журналів, де щороку публікується більше 250000 статей, включає близько 20000 книг і 63 електронних ресурсів цілому надає доступ до 9,5 мільйонів наукових публікацій [16]. Саме “Elsevier” є розробником та власником Scopus. Однак це платні бази даних, які передбачають також і членство в їх електронних базах, різноманітних бібліотечних фондах та асоціаціях, наукових об’єднаннях тощо. Безкоштовні бази даних щодо індексу цитування функціонують здебільшого при університетах, вони невеликі за обсягом і включають лише окремі напрями знань, зокрема, база даних “SPIRES” – пошукова інформаційна система Стенфордського університету із фізики високих енергій [19].

З метою входження в міжнародний науково-освітній простір для багатьох країн нагально виникла проблема щодо вирішення кількісної оцінки якості наукових результатів своїх учених та створення національних баз даних індексів цитування. Найпершою неангломовною базою даних стала “ChineseScienceCitationIndex” в Китаї, створена в 1989 р., до якої включено більше 1000 китайських журналів. Нині успішно функціонує база даних ChineseScienceCitationDatabase, заснована спільно ThomsonReuters в партнерстві з Китайською академією наук, яка охоплює близько 2 мільйонів публікацій [15].

В Європі найбільш поширеною базою даних наукових публікацій є Euro-Factor. Починаючи з 2002 р., Р.Гофбаєр, В.Джмейнер, М.Фресс ввели новий показник Euro-Factor™, за допомогою якого через Euro-Factor аналізується, наприклад, більше 500 європейських біомедичних журналів [21]. Учені вважають, що діюча американська система оцінювання не є

показовою для європейського наукового простору. На їх думку, здійснювати оцінювання наукових публікацій європейських учених необхідно, передусім, ураховуючи європейський науковий “ринок”. Р.Гофбасер, В.Джмейнер, М.Фресс розробили новий європейський факторякості журналу (EuropeanJournalQualityFactor (EJQF), який назвали як європейський фактор - EuropeanFactor (EF). Він призначений для оцінювання європейських журналів в європейських умовах для європейських дослідників і європейського ринку [там само, с.8]. Крім того, вчені запропонували нову формулу визначення Euro-Factor ТМ на підставі аналізу біометричних з Euro-Factor бази даних: це відношення між кількістю цитування журналу і добутку EF-коефіцієнту ($EF=10$) та кореня квадратного суми кількості цитування і кількості статей.

У Росії Федеральне агентство з науки та інновацій та Наукова електронна бібліотека eLIBRARY.RU розробили систему статистичного аналізу російської науки на основі даних індексу цитування. У базі даних бібліотеки містяться більше 14 млн наукових статей і публікацій та є доступ до 2200 російських наукових журналів, з яких 1100 журналів для відкритого користування[7]. Крім того, Російський фонд фундаментальних досліджень та Інститут наукової інформації США в 2001 р. підписали угоду, згідно з якою російські вчені мають можливість користуватися базою даних ScienceCitationIndex. Забезпечено доступ до однієї з найважливіших світових баз даних через п'ять російських академічних бібліотек: Бібліотеку з природничих наук РАН (м. Москва), Бібліотеку Російської Академії наук (м. Санкт–Петербург), Центральну наукову бібліотеку Уральського відділення РАН (м. Єкатеринбург), Державну публічну науково–технічну бібліотеку ЕВ РАН (м. Новосибірськ), Центральну наукову бібліотеку ДСВ РАН (м. Владивосток)[1].

В Україні впродовж декількох останніх років Національною академією наук України та Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України вжито низку заходів з метою представленості вітчизняної науки у

провідних міжнародних базах даних наукової інформації. Передусім, починаючи з 2006 р. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (НБУВ), передплачує для установ НАН України доступ до онлайн-ресурсів провідних світових постачальників наукової інформації[9]. У 2009 р. НАН України досягнуто стратегічних домовленостей з упорядником бази даних Scopus, компанією Elsevier щодо збільшення кількості представлених у базі українських наукових видань. Принагідно, слід зазначити, що станом на 1 листопада 2012р. налічується 46 українських журналів, які індексуються в базі даних Scopus[12]. Водночас у 2009 р. Президією НАН України було прийнято рішення про здійснення на базі НБУВ систематичного моніторингу наукового потенціалу на основі показників бази даних Scopus[9].

Про значущість запровадження наукометричних методик у вітчизняний науковий процес свідчить і те, що наприкінці 2009 р. міжнародні публікації і показники цитування увійшли до переліку вимог до робіт, що представляються на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки та на здобуття щорічних премій Президента України для молодих вчених [2].

Крім того, одним із критеріїв діяльності університету, за яким надається статус дослідницького згідно з “Положенням про дослідницький університет”, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України № 163 від 17 лютого 2010 р., є вимога щодо опублікування протягом року не менш як 150 статей, які входять до міжнародних наукометричних баз даних (Web of Science, Scopus)[8].

Показник “Кількість публікацій у наукометричній міжнародній базі даних Scopus” також було введено як один із показників результативності наукової та науково-технічної діяльності вищих навчальних закладів відповідно до рішення колегії МОН молодьспорту України “Про удосконалення механізму фінансування фундаментальних досліджень

вищих навчальних закладів і наукових установ МОН та результати атестації їх науково-технічної діяльності” від 24 грудня 2009 р. [10].

Особливо вагомий крок у забезпеченні в найближчій перспективі входження провідних українських університетів до основних міжнародних рейтингів здійснено МОН молодьспорту України у березні 2012 року під час зустрічі першого заступника міністра Є.Суліми з представником видавництва “Ельзевір” в Східній Європі П.Голкевичем за участю ректорів та проректорів з наукової роботи провідних вищих навчальних закладів. За результатами зустрічі прийнято рішення щодо необхідності підключення до інформаційно-наукової системи бази даних “Ельзевір” шляхом утворення консорціуму спільно з українськими вищими навчальними закладами[4].

Нині в Україні найповнішу колекцію інформаційних ресурсів WOS має НБУВ, яка їх передплачує. Вони широко використовуються науковцями, дослідниками, читачами та абонентами бібліотеки. Популярність у користувачів мають бази даних “CurrentContents” та “SocialScienceCitationIndex” (SSCI)[1]. На сайті НБУВ можна ознайомитися із інформацією наукометричної бази Scopus про стан результатів оцінювання цитування публікацій учених. Серед вищих навчальних закладів у 2012 р. лідером рейтингу Scopus, упорядкованих за h-індексом є Київський національний університет імені Тараса Шевченка – 54 (публікацій – 9227, цитувань – 27567), за ним – Харківський національний університет ім. В. Н. Каразіна – 44 (публікацій – 5615, цитувань – 19270), потім – Львівський національний університет імені Івана Франка – 35 (публікацій – 3910, цитувань – 13607)[11]. Для порівняння: у Білоруського державного університету індекс Хірша – 55, у Варшавського університету – 150, а в Московського державного університету – 157.

На основі вивчення досвіду функціонування міжнародних реферованих бібліографічних баз даних розпочалася робота і щодо

запровадження наукометричних методик у вітчизняний науковий процес. Зважаючи на це, привертає увагу методика визначення індексу цитування вчених України за базою даних SCI, яку апробували працівники НБУВ на підставі узагальнення практичного досвіду обслуговування користувачів. Зокрема, методика складається з наступних етапів[1]:

- складання переліку публікацій праць особи за період її активної творчої діяльності, конкретні роки або за весь період. Визначення варіантів транслітерації слов'янських прізвищ у латинській транскрипції. Після отримання результатів пошуку – ідентифікація авторства з виключенням однофамільців за адресою установи або галуззю знання;

- виявлення прізвищ співавторів особи, індекс якої визначається, але які є першими в окремих публікаціях, враховуючи те, що у базі даних SCI пошук цитування здійснюється за першим автором публікації. Це поглиблює, уточнює та розширює пошук і дозволяє отримати достовірні результати;

- формування списку “Перелік статей”. Роздрукування результатів пошуку. Формування файлів “Перелік статей” для контрольної перевірки (у разі відсутності інформації файл не формується);

- визначення індексу цитування публікацій кожного автора. Формування списку посилань;

- виключення самоцитування зі списку посилань. Підрахунок кількості цитувань за кожний окремий рік та зведеного індексу за досліджуваний період;

- оформлення результатів пошуку (представлення у вигляді таблиць на паперових носіях або формування файлу (-ів) відповідно до побажань замовника.

Незважаючи на запроваджені зазначені вище заходи, все ж актуальною залишається проблема щодо низького індексу цитування праць вітчизняних науковців, а також низьких інтегральних індексів розвитку української науки в цілому. Так, згідно з показниками міжнародної бази

даних наукової інформації Scopus Україна стабільно посідає місця у четвертому десятку країн світу, зокрема, станом на 1 листопада 2012 р. - це 38 місце після Угорщини та перед Ірландією [23]. Водночас такі не надто високі місця у міжнародному рейтингу забезпечуються високою якістю наукових праць за напрямками: генетика, матеріалознавство, молекулярна біологія, хімія і фізика та ін.

Висновки та перспективи подальших розвідок дослідження проблеми. Таким чином, з одного боку, використовуючи цитат-аналіз, ми не можемо нехтувати цим унікальним і універсальним інструментом, з урахуванням прискорення темпів сучасних міждисциплінарних наукових досліджень. З іншого – низькі показники цитування недвозначно свідчать, про недостатню обізнаність закордонних колег з доробком вітчизняних учених, і як наслідок - недостатню інтегрованість української науки у міжнародний дослідницький, освітній та інноваційний процеси. Переймаючи зарубіжний досвід у вітчизняне наукове середовище, слід вивчити питання про стан наукових періодичних видань в Україні і зокрема, в галузі педагогічних і психологічних наук, засновником та співзасновником яких є Національна академія педагогічних наук України, що і буде предметом наших подальших розвідок.

Список використаних джерел:

1. Добко Т., Дацькова Н., Моїсеєнко Н. Інформаційні ресурси Інституту наукової інформації США в інформаційному забезпеченні науково-дослідних робіт [Електронний ресурс]. - <http://librar.org.ua/load.php>.

2. Інструкція про порядок висунення, оформлення та представлення робіт на здобуття Державних премій України в галузі науки і техніки. [Електронний ресурс]. – <http://www.kdpu-nt.gov.ua/content/>.

3. Индекс научного цитирования и основные направления его повышения [Electronic resource]. – URL: <http://www.stankin.ru/sciense/index/index.html>.

4. Зустріч з представниками видавництва “Ельзевір” [Електронний ресурс]. – <http://www.mon.gov.ua/8871-pershij-zastupnik...>

5. Лобанова Л.С. Імпакт-фактори наукових журналів та індекси цитування вчених: проблеми точності, моралі, етики та можливості використання / Наука та наукознавство, 2007. - № 2. - С.61-75.

6. Михайлов О.В. Індекс цитування вченого: найважливіший чи це критерій якості його наукової діяльності? [Електронний ресурс]. - <http://refs.co.ua/52522.html>.

7. Научная электроннаябиблиотека eLIBRARY.[Electronic resource]. – URL:elibrary.ru/project_risc.asp.

8. Постанова Кабінету Міністрів України “Положення про дослідницький університет” від 17 лютого 2010 р. № 163 [Електронний ресурс]. – <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/163-2010-%D0%BF>.

9. Постанова Президії НАН України “Про активізацію представлення публікацій НАН України в світовій системі наукових комунікацій” [Електронний ресурс]. – <http://www.nas.gov.ua/Activity/PresidiumMeeting/Documents/090325.pdf>

10. Рішення Колегії МОН України “Про удосконалення механізму фінансування фундаментальних досліджень вищих навчальних закладів і наукових установ МОН та результати атестації їх науково-технічної діяльності” від 29 грудня 2009 р. [Електронний ресурс]. – http://www.science.univ.kiev.ua/docs/Kolegiya_MONU_12.01.2010.doc.

11. Рейтинг вищих навчальних закладів України за показниками наукометричної бази даних Scopus станом на 06.04.2012 [Електронний ресурс]. – http://nbuv.gov.ua/rating/ratings_uni/index.html.

12. Українські журнали в Scopus. [Електронний ресурс]. – <http://panbibliotekar.blogspot.com/2012/04/scopus.html>.

13. Шостак А.В. Використання бібліометричних показників для оцінювання рівня наукових досліджень у дослідницькому університеті / Науковий вісник Національного університету біоресурсів і природокористування України, 2011. – Вип.159. – Ч. 1. – Серія “Педагогіка. Психологія. Філософія”. – С.39-56.

14. Academic Ranking of World Universities 2012.- [Electronic resource]. – URL:<http://www.shanghairanking.com/ARWU2012.html>.

15. Chinese Science Citation Database [Electronic resource]. – URL: http://wokinfo.com/products_tools/multidisciplinary/cscd.

16. Elsevier [Electronic resource]. – URL: http://www.elsevier.com/wps/find/homepage.cws_home

17. Garfield E. “Science Citation Index”- A New Dimension in Indexing / [Electronic resource]. – URL:<http://www.garfield.library.upenn.edu/essays/v7p525y1984.pdf>.

18. Garfield E.How to Use Citation Analysfs for Faculty Evaluations, nd When Is It Relevant? Part 1, 2.[Electronicresource]. – URL:<http://www.garfield.library.upenn.edu/essays/v6p354y1983.pdf>.

19. InSpire[Electronic resource]. – URL: <http://inspirehep.net/>.

20. Hirsch J. E..Anindextoquantifyanindividual'sscientificresearchoutput [Electronicresource]. – URL: <http://www.pnas.org/content/102/46/16569>.
21. Hofbauer R., Gmeiner B., Frass M.DoweedanownEuropeanJournalQualityFactor? /TheEuropeanJournalQualityFactor[Electronic resource]. – URL: http://lea.univ-lille1.fr/Menu_du_Site/Publications/Acrobat/VICER-EUROFACTOR.pdf.
22. Scopus[Electronicresource]. – URL: <http://elsevierscience./products/scopus/>.
23. SCImago. (2007). SJR — SCImago Journal & Country Rank. Retrieved November 08, 2012, from <http://www.scimagojr.com>.
24. Springer [Electronicresource]. – URL:<http://www.springer.com/librarians/e-content?SGWID=0-113-12-460499-0>.
25. Taylor &FrancisGroup [Electronicresource]. – URL:<http://www.taylorandfrancis.com/>.
26. The World Reputation Rankings [Electronic resource]. – URL:<http://www.timeshighereducation.co.uk/world-university-rankings/2012/reputation-ranking>.
27. Thomson reutersScience citation index expanded. [Electronic resource]. – URL: http://thomsonreuters.com/products_services/science/science_products/a-z/science_citation_index_expanded/.
28. Thomsonreuters.Scholarlyresearch, publishingandanalysis. [Electronicresource]. – URL: http://thomsonreuters.com/products_services/science/academic/.
29. Thomson reuters. Arts&humanitiescitationindex. [Electronicresource]. – URL:http://thomsonreuters.com/products_services/science/science_products/a-z/arts_humanities_citation_index.
30. Thomson reuters. Socialsciencescitationindex. [Electronicresource]. – URL: http://thomsonreuters.com/products_services/science/science_products/a-z/social_sciences_citation_index.